

Beste bezoeker,

Nu is het moment om te genieten van de herfstverkleuring in het arboretum want binnenkort zijn onze loofbomen weer kaal (met uitzondering van een paar bladhoudende soorten natuurlijk). Het goudgeel (*Carya*, *Liriodendron*,..) of felrood (*Acer*, *Nyssa*,...) van sommige bomen zal al van ver naar je lonken en je uitnodigen om dichterbij te komen. Om aan te geven dat eiken erg verschillend kunnen zijn staan er 4 op deze fiche die je meeneemt op een wandeling langs 10 markante bomen en struiken in de collectie. Op onderstaande kaart vind je de locatie en een woordje uitleg vind je op de achterzijde. Om de geselecteerde planten gemakkelijk terug te vinden op het terrein kregen ze rode nummerbordjes van 1 tot 10. Maar voel je zeker niet verplicht de nummers in volgorde af te stappen - laat de kleuren en je gevoel je gids zijn.

Veel ontdekkingsplezier!

1: *Diospyros lotus*: Dios betekent 'goddelijk' en pyros 'vrucht'. De bessen van de Lotusboom doen wat denken aan geelbruine kerstomaatjes getooid met 4 grote kelkblaadjes. Als ze rijp zijn kleuren ze blauwzwart. Ze smaken dan zoet maar zijn niet lang houdbaar. Onrijp zijn ze erg wrang. Ze worden ook dadelpruimen genoemd. De Lotusboom behoort tot de Ebbenhoutfamilie en is tweehuizig. Er zijn dus mannelijke en vrouwelijke exemplaren. De vruchten worden medicinaal gebruikt voor hun verdovende, hoestwerende, antiseptische en koortswerende eigenschappen.

2: *Quercus 'Pondaim'*: Deze elegante, compacte, grootbladige eik is een kruising tussen *Quercus pontica* en *Quercus dentata* waarbij deze laatste ook gekend is als Daimyo eik. De naam Pondaim is dus een samenvoegsel van *pontica* en *daimyo*. De stevige bladeren kunnen tot 24 cm lang en 13 cm breed zijn en verkleuren geeloranje tot beige in de herfst. De bladeren vallen net als bij *Quercus dentata* pas af na de winter, net voor de nieuwe bladeren uitlopen. We spreken dan van marcescente bladeren. Dit fenomeen doet zich ook voor bij hagen van Gewone beuk en daarom worden ze ook vaker toegepast dan hagen van Haagbeuk.

3: *Carya cordiformis*: Het slanke samengestelde blad van de Bitternoot doet wat denken aan dat van een Es (*Fraxinus*) maar daarbij staan de bladeren tegenover mekaar en hier staan ze verspreid. De bladeren verkleuren mooi geel in de herfst. Typisch zijn de zwavelgele tot geelgroene knoppen die wat bepoederd lijken. Er hangen amper vruchten aan dit jaar maar met wat geluk vind je er één onder de boom: de groene vruchtschil heeft 4 uitstekende ribben. De zaden (de zogenaamde noten) zijn erg bitter van smaak vandaar dus Bitternoot.

4: *Styrax japonicus*: Deze boom uit Japan en Korea tref je niet vaak aan in parken of tuinen. En toch zou hij er absoluut thuishoren: kijk wat een mooie brede kruin hij maakt met zijn sierlijk uitwaaiende takken. Twee stammetjes lijken mekaar voorzichtig aan te raken bij het kruisen: op termijn zullen ze misschien vergroeien. De bladeren lijken wel een staartje te hebben met hun lange bladtip en de grappige grijsgroene, ronde vruchtjes hebben net een hoedje op. In het voorjaar is de boom rijkelijk getooid met witte, bengelende klokvormige bloemen.

5: *Acer japonicum 'Aconitifolium'*: Planten krijgen soms veel namen. De Japanse esdoorn heeft normaal een quasi rond blad en wordt daarom in het Engels ook Full Moon maple genoemd. Bij deze cultivar 'Aconitifolium' heeft het diep ingesneden blad wat weg van een varenblad zodat hij dan weer Fern-leaf maple heet in het Engels. De cultivarnaam verwijst naar *Aconitum* of Monnikskap, waar het blad ook wat van weg heeft. In Japan krijgt hij de naam Maiku Jaku wat dansende pauw betekent: vrolijk word je beslist van dit struikje. Hij verkleurt prachtig oranje in de herfst en wordt niet al te groot waardoor het de perfecte blikvanger is voor in de tuin.

6: *Cornus officinalis*: Op het eerste zicht denk je dat je met de inheemse Gele kornoelje te maken hebt maar dit is de Aziatische tegenhanger ervan. Typerend is de kaneelkleurige tot beige afschilferende schors en de rijkelijke vruchtendracht. De ietwat wrange steenvruchten bevatten veel vitamine C en zouden goed zijn voor de vertering: het soortepitheton *officinalis* verwijst naar farmaceutische eigenschappen en gebruik van de vruchten.

7: *Quercus rysophylla*: De Mexicaanse eik kom je tegenwoordig al wat vaker tegen in openbare aanplantingen. Dat heeft hij te danken aan zijn goede weerbaarheid tegen klimaatverandering, het half wintergroene blad en de mooi recht opgaande habitus. Ook de schors is erg aantrekkelijk met zijn opvallend geblokt patroon. Rhysos is Grieks voor gerimpeld en verwijst naar de opvallend gerimpelde bladtextuur. Bij de oorspronkelijke beschrijving van de soort werd de 'h' in *rysophylla* vergeten en de regel zegt dat de naam dan zo behouden moet blijven, maar in de literatuur vind je zowel *rysophylla* als *rhysophylla* terug als epitheton voor deze eikensoort.

8: *Quercus shumardii*: In het zuidoosten van de Verenigde Staten is dit een van de grootste eiken. Hij houdt het meest van warme zomers en korte zachte winters maar is toch goed winterhard. In Amerika verkleurt hij vroeg terwijl hij bij ons eerder laat zijn oranje herfstkleuren toont. Het blad is diep gelobd en scherp getand en lijkt nu het hier en daar al warm oranje verkleurt op een grillig vlammetje. Benjamin Shumard was een geoloog uit Texas.

9: *Nyssa sinensis 'Jim Russell'*: Van nature is de Chinese tupelo vaak een grillige ietwat rommelige struik in tegenstelling tot deze opgaande boomvormende selectie. Deze boom werd door Arboretum Wespelaar geselecteerd omwille van zijn mooie opgaande vorm en prachtige, oranje tot rode herfstverkleuring laat in het seizoen. Hij werd genoemd naar Jim Russell, voormalig directeur van het Yorkshire Arboretum bij Castle Howard (Noord- Engeland).

10: *Quercus imbricaria*: Normaal vormt de Dakspaaneik uit het oosten van de VS een mooi opgaande boom maar ons exemplaar heeft sierlijk afhangende takken. Het bijna gaafrandig blad verkleurt warmbeige en blijft lang aan de boom net als bij *Quercus 'Pondaim'* (nr 2 op de fiche). Leuk zijn ook de kleine bijna zwarte eikeltjes in een ondiep napje. De naam Dakspaaneik verwijst naar de houten dakleien die er in Amerika vaak van gemaakt worden.